

BADAL

nisan|bahar|2026 10

| Mustafa IŐık | Fatih Tezce | F. Yavuz Bayrakdar |
Zeliha Tüysüz | Osman Akçay | Aytunç Berk
Çapkur | Salih Gündüz | Beril Dibli | Halil
İbrahim Ünlü | Ahmet Dizen | AyŐegül Tüysüz |
Kapak fotoğrafı Fatih Tezce - EskiŐehir |

FATİH TEZCE

KAL BURADA BENİMLE YALNIZ BAŞIMA

Dağ baőında rüzgara inat kafasını dik tutan çiçeklere inandım ben. Güneşin yakıcı sıcağına karşı karıncalara gölge olan güllere inandım ben. Can, yanıcı bir maddedir diyen şaire inandım ben.

Elinden tutup rüyalarımın en ücra kasabasına götürmek isterdim seni. Martıların sesini, kayıkların derdini, denizin nefesini seninle dinlemek isterdim.

Toprağın yalnızlığı seçmesi gibi biz şairler de yalnızlığı seçtik. İnsanın hammaddesi olan topraktan, insana miras kalan yalnızlığı...

Dağın zirvesine göz koyan gelincik çiçeği gibi, tek başına akan köy çeşmesinin ağlaması gibi, kırılmış pelit ağacının yosunlu dallarına ağıt yakan çiftçi kadın gibi, yolundan kimse geçmeyince akşama sığınan gün gibi yalnızlık...

Kal burada benimle yalnız başıma...

KÜNYE

Editör Fatih TEZCE

fatihtezce55@gmail.com

www.fatihtezce.com.tr

facebook / Instagram/ X:

Badal Edebiyat Dergisi

Mevsimlik dergidir, 3 ayda bir yayımlanır

Lise öğrencilerinin

eserlerine öncelik verilir.

Telif ücreti ödenmez, ücret karşılığı şiir de yayınlanmaz.

Yönetim yeri:

Bafra/SAMSUN

MUSTAFA IŐIK DERMEYE GELSİN

Ey Şair kalemi al da eline
İnceden dokundur gönül teline
Kelamdan selam yaz gl güzeline
Son defa yüzümü görmeye gelsin
Gelsin de baŐımı belaya salsın
Gelsin de gözleri ryama dalsın
Gelsin de ölmeden namazım kılsın
Kapıma paslı aĐ örmeye gelsin
Ne olur bu defa tutsun elimi
Gözlerin esrarı zsn dilimi
Yokluğu nasıl da bkmŐ belimi
Grsn de hesabı vermeye gelsin
Verdike hesabı tekrar yazılsın
Gönül yarasının bağı zlsn
Dilinde ballanmıŐ ağı szlsn
Nedamet postunu sermeye gelsin
Muhabbet kadehi hepten kırılsın
Zeytinle incirin hatrı karılsın
alınsın davullar, divan kurulsun
Cellatlar boynumu vurmaya gelsin
Bir of çeksin de yaksın kendini
Sel olsun gözyaŐı, yıksın bendini
Giderken bıraksın al kemendini
Kemendi eğnimi sarmaya gelsin.

F. YAVUZ BAYRAKDAR

KAL BURADA BENİMLE YALNIZ BAŞIMA

kal burada benimle yalnız başıma
içecek bir damla suyu kalmayan karıncalarla
yoldan geçip giden ay vaktinin karanlığında
beni bensiz bırakma, kendimden çok uzakta

kal burada benimle yalnız başıma
baykuŐ dedikoduları arasında
okyanusta unutulmuş gemi ığlığında
beni bensiz bırakma, kendimden çok uzakta

kal burada benimle yalnız başıma
masal uydurulan cümlelerin tam ortasında
aruz vezninde aŐkını arayan Őairin adıyla
beni bensiz bırakma, kendimden çok uzakta

BERİL DİBLİ

ÇIKMAZ SOKAK

aldığım nefes zor doluyor ciğerime
tenimde hissesiyorum rüzgar yorgunluğunu
acı bir üőüme giriyor içime
akőamın serin sularında

yağmur suları sel oldu aktı gözlerimden
tek bir hıçkırıkta sakladım ben kendimi
kaçarken yakalandım çıkmaZ sokakta
güneő yakarken tenimi ısındın diye avuttum kendimi

iskeletimden bir yol yaptım elimden geldiğince
kürek kemiklerim denizi arıyor bana ihanet edercesine
kıyıya vuran ufalanmıő ufuklar yeőermiyor gözlerimde
toprak biraz nemli geri vermiyor aldığını bize.

HALİL İBRAHİM ÜNLÜ

TUTUŐAN SESSİZLİK

Yıldız sayan göz değil, köke inen sızıdır;
Donmuő anın bağrında yükselir dilsiz hisar.
Teslimiyet bayrağı ruhun gizli yasıdır,
Yılan uykusu biter, gölge toprağa sızar.

Öfke köpüğü değil, zehrin őifalı eli,
Kezzabın sınırında döner karanlık pergel.
Kartalın gölgesinde titrerken can kandili,
Cennet çağlayanıyla yıkanır eski engel.

Dipsiz ırmak çöllerde susuzluğa akarken,
Gecenin kapıları mühürlü, gizli bir sır.
Tarihin sarmalında kırağı can yakarken,
Kaya çatlar sabırla, uyanır dehliz ağır.

Çözülür kucağında çocukluk buzulları,
Eriőkin baharında solmayan çiçek açar.
Ayna döker sırrını, silinir kuőkuları,
Zincirli özgürlükler düşler çağına kaar.

KllenmiŐ çatlaklarda harlanır taze nefes,
Göklerin avizesi sarar loŐ pelerini.

Eriyen taŐtan sızar o gümüŐ, onulmaz ses,
Siler mühürlü gözden fanilik kederini.

ŐimŐek ebe olurken göklerin doğumuna,
Deniz rperiŐiyle kından çekilir zaman.

Dudakta ile balı karıŐır yokluğuna,

Bir yangına dönüŐür tutuŐan o sessizlik.

OSMAN AKÇAY

BEYAZ KANATLI HÜZÜN

Leylekler toplanmıő süzölür gökte
Gidiyor leylekler hüzün bırakıp
Bir buruk sızı var her bir yürekte
Gidiyor leylekler hüzün bırakıp
Yuvalar boş kaldı damlar üstünde
Bir rüzgâr esiyor gamlar üstünde
Güzün o en soğuk ilk nefesinde
Gidiyor leylekler hüzün bırakıp
Bulutlar ağlaőr göç yolu sızlar
Gurbete karıőr o beyaz izler
İzlerin peőinde yaőrıca gözler
Gidiyor leylekler hüzün bırakıp
Dün burda ően őakrak kanat ırparken
Her sabah neőeyle gözün kırparken
Duyduğum sevinçten kalbim çarparken
Gidiyor leylekler hüzün bırakıp
Ansızın toplanıp sırra yettiler
Yazın neőesini alıp yittiler
Gönül bahçesini çöle ittiler
Gidiyor leylekler hüzün bırakıp
Sıcağın peőinde ufka ererler
Menzilin ucuna kanat gererler
Bahar müjdesini her yıl dererler

Gidiyor leylekler hüzün bırakıp
Göklerin süsüdür o nazlı canlar
Onların halinden yanmışlar anlar
Boşaldı bahçeler sustu meydanlar
Gidiyor leylekler hüzün bırakıp
Ufukta son kervan çekildi gitti
Yazın Ően Őarkısı kesildi bitti
O beyaz kanatlar hasret nakŐetti
Gidiyor leylekler hüzün bırakıp
Seğmenoğlu takıl giden kervana
Ayrılık borç imiŐ fani insana
Bakmadan ardınca süslü cihana
Gidiyor leylekler hüzün bırakıp
Gidiyor bir ömür özün bırakıp

AYTUNÇ BERK APKUR

SIRAMI BEKLEDİM

Hayatın yorgunluğunu döküyorum küllüğe
Ruhumun her tarafı yara bere
Yaşamaya çalışıyorum ben de böyle
Beceremiyorum nedense

Hayatım ıssız ve sakin bir deniz gibi
Dalgalı ama samimiyetsiz
İçine giren kayboluyor
Giden bir daha geri dönmüyor

Küllüğümde dert dolu
Anılar yara bere oldu

Sıramı bekler oldum
Gün geçiyor ben kalıyorum
Bu karanlıktan ıkamazsam
Gideceğimi hissediyorum

Kendime baktım küllüğe baktım
Tüm derdimi kendime anlattım
Kendim bile doldu artık
İim kendimle dolu artık

SALİH GÜNDÜZ

ADIN

Bildiğim tüm Őiirler sensin..

Ne yazsam,izsem adın..

Sevmek zor diyorlar,hasret acı..

İ eksem,özlesem adın..

Kanatlanıp usam,uzaklara..

Kanadım,ırpınıŐım adın..

A kalsam pencere kenarına,

Buğdayım,ekmek kırıntım adın..

Tutsam ucundan hasretin,gitsem..

Adımlarım,yörem,yuvam adın..

Kaçsam uzak diyarlara,

Toprağım,sınırlarım vardığım adın..

Sabahın bilmem kaçınıcı saati..

Yelkovanım,saniyem adın..

Bir bozuk plaktır kalbim..

alan Türkülerim,Őarkılarım adın..

Gördüm nurcemâlin,doğar güneŐ..

KıŐın sıcağı,yazın esen yelim adın

Bazen sırdaŐ,Bazen kardeŐ..

Nefes kadar mühim,mükkem adın.

AHMET DİZEN

BENCE

iek aınca güzeldir,
Yaprak yeŐerince.
AĞacın değeri belli olur,
Meyve verince.

Yağmur yağar da kara toprak,
Çamur oluca;
Ekin biter,baŐak verir, un olur,
Çiftçi toparağın ekince.

Renk cmbŐnde iekler,
Arıya göz edince;
Arı özünden bal yapar,
iek pck verince.

Lale bakar da smble,
Ykseklerden nice...
Halin sormaz gldaŐına
Senin boynun neden eğrice?..

Yanında görünür dostlar,
Düğün, dernek, eğlence;
Buhar olur, kaybolur,
Sen yere düŐünce..

Her glen yüze kanma;
Kalbi bilinmez bilmece..
Ela gözlere aldanma;
Alay eder ince ince..

AYŐEGÜL TÜYSÜZ

HAYATIN VEDASI

Hayat usulca vedasını hazırlar insana,
Bir sabah güneő doğar ama iç ısınmaz.
Sokaklar aynı, sesler aynı kalır,
Ama bir őey eksilir adı konmaz.

Bir veda vardır, sözsüz söylenen,
Gözlerde kalır, dudaklara uğramaz.
Ne bir sarılıő tamamlar o anı,
Ne de kal demek bir őeyi deđiőtirmez.

Zaman akar, su gibi sessizce,
Alır götürür en derin izleri bile.
Ama bazı vedalar vardır ki,
Ömür boyu kalır kalbin içinde.

Hayatın vedası bir anda olma
Parça parça kopar insanın içinden.

Ve en acısı da őudur aslında:

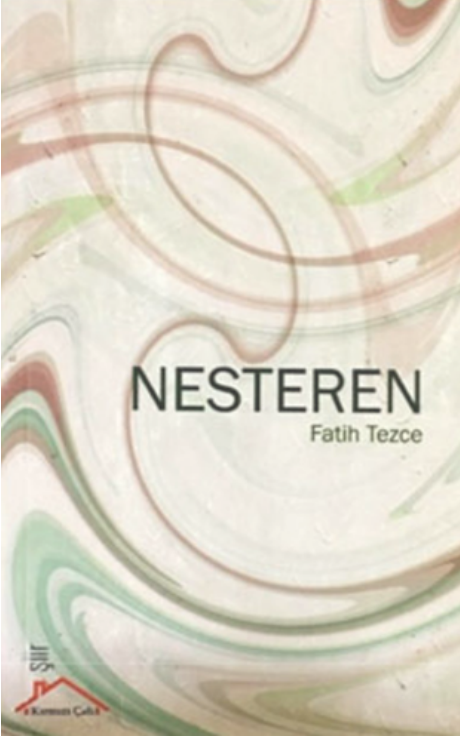
Giden değil

İçinde kalan eksiklidir seni tüketen.

ZELİHA TÜYSÜZ

FATİH TEZCE VE NESTEREN

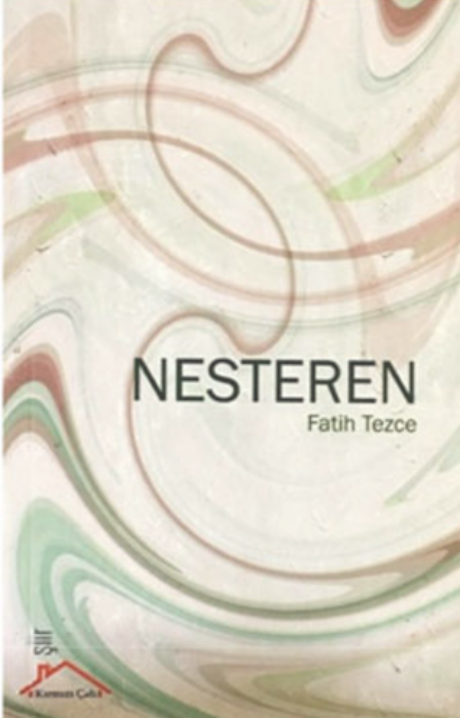
Doğa ile iç içe yazılmış bir şiir kitabı olan ağustos çiçeği yani nesteren, bazı kişilerin olamadan her şeyin yarım veya eksik kaldığını, yalnızlıkla gelen çaresizlik ve pişmanlığın izlerini taşıyor. Ve bunu şiirlerinde barındırmaya çalışıyor. "Necla" diye adlandırdığı nesle veya kişiye duyduğu özlemi şiirlerinde doğa, yaprak, ağaç, rüzgâr ile birleştirip okuyucuya anlatmış. Okuyucuyu bazen düşündürmüş bazen hayallerin içinde daldırıp uzaklara götürüp şiiri anlatmaya çalışmış ve amacına da ulaşmış.

Yazılarında şiirlerinde kendini iyi hissettiğini hayatın dört dörtlük olduğunu söylüyor. Ama aslında içinde bir gidişin bir kabullenişin izleri var. Hissettiği özlemi, yorgunluğu ve sıkıntısını karadan adam ile birleştirip anlatmaya çalışmış.

"Bir bakıyorum soğumuş çaya, bardağını sıcaklığı senmişsin, anladım..." Eskiden birine duyduğu duyguların artık kaybolduğunu ve bunu ister istemez fark ettiğini doğanın sessizliği ile yavaş da olsa sessiz de olsa kardan adam unutulmuş da olsa zamanla her şeyin geçtiğini yazdığı eserinde belirtmiştir.

Geçmişte olmuş bir yaşantının kaybolması ile gelen özlemi hatırlama hissini anlatmaya çalışmış şiirleri mevcuttur. Şair yazdığı bir şiirindeki son cümlesi ise bunların hepsinin bir şiirden ibaret olduğunu açıklamıştır. Kendisine de günlük hayatta sorulan sorularda şiirlerinin çoğunun tahayyülden yani hayalden ibaret olduğunu dile getiriyor. Ama ben buna inanmıyorum ve diyorum ki yaşanmışlık olmadan hayal, hayal olmadan şiir, şiir olmadan şair, şair olmadan yazar olunmaz.

Fatih Tezce bunların hepsine sahip ve en başta da dediğim gibi her şeyin başlangıcında bir yaşanmışlık vardır, şiir geçmişle gelecek arasında bir bağ kurmadan yazılamaz, şair yaşamı boyunca gözlemlediği olayları, yaşadıkları, okudukları, izledikleri, hissettiği duygularla yazar yazılarını. Ve bunu her birey yapamaz o yüzden ” her yazana şair denilmez. “

1974 doğumlu şair kitaplarında bazen bir ağaç olup dökmüştü dağındaki yaprakları, bir kuş gibi hayallerine uçurmuş sonbaharı, bazen çocuk olmuş geçmişe dönük bir yaşam sürdürmüş geceleri, gri bulut olup kavuşamamayı anlatmış mavi göğe, bazen rüzgâr gibi sessizce geçmiş solmuş baharın yanından, deniz olmuş mavi gözlerini anlatmış dalgalarda, bazen insana hatırlatmış baharı sessiz açan bir çiçekle rüzgârı, bazen hüznünü yansıtmış duvarlara binalara, ayrılığı kazımış ağaç kabuklarına, ayrılıkla birleştiriyor resimleri, yalnızlığı, geceleri, şehirleri, solmuş baharı, anlatıyor dertlerini yorgunluktan boynu bükülmüş güllere, griler arkasına yavaşça alıyor güneşi, düşünüyor herkes, yavaşça yoruluyor gözler. ”Sen beni yoruyorsun, o seni yoruyor, ben kendimi yoruyorum.”

Şair gerek düşüncesi gerek duygusu gerek hayalleriyle kendine has yazıları, şiirleri ve yaşantısı vardır ve ayrıca kendisi hassastır, kimseye “hayır” diyemez o her zaman “hayr “ der gözleri renkli olanların hassas olduğunu duymuştum bir yerde evet şairimizin de gözleri renkli “Güvercinlerin kalbi hasta olur fazla yormayın” üzmemin onları.

